

ابعاد استراتژی بازدارندگی محور مقاومت اسلامی و تاثیر آن بر امنیت رژیم صهیونیستی (با تاکید بر جنبش مقاومت اسلامی حماس و حزب الله لبنان)

ابعاد استراتژی بازدارندگی محور مقاومت اسلامی و تاثیر آن بر امنیت رژیم صهیونیستی (با تاکید بر جنبش مقاومت اسلامی حماس و حزب الله لبنان)

محمد امین جانیپور موری [1]

محمد حسین افخمی [2]

چکیده:

در دوران جنگ جهانی اول در سال 1917 میان امپریالیسم بریتانیا و استعمار صهیونیستی اتحادی برقرار گردید. فلسطین که تحت قیومت و استعمار بریتانیا بود، در نهایت انگلیسی ها در تاریخ 2 نوامبر 1917 با صدور "اعلامیه بالفور" خط مشی سیاسی خود را بطور رسمی روشن و در این اعلامیه انگلیس متعهد شد که از استقرار یک کانون ملی یهود در فلسطین حمایت کند این اتحاد در طی 30 سال بعد از 1917 دروازه های فلسطین را بر روی صهیونیستها باز کرد و زمینه را برای غصب املاک فلسطینیان و اخراج آنها از سرزمین هایشان مهیا ساخت. طی آن دوره رژیم صهیونیستی با حمایت ایالات متحده آمریکا و متحدین آن با پشتیبانی قطعنامه ۱۸۱ مجمع عمومی سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۹ نوامبر ۱۹۴۷ تشکیل شد. مطابق این قطعنامه سرزمین فلسطین به دو کشور عبری و فلسطینی تقسیم می شد. پس از آن دوران با شروع اولین جرقه های انتفاضه اول فلسطین در سال ۱۹۸۷، عصر جدیدی از دوران مبارزاتی محور مقاومت اسلامی شکل گرفت. مقاله حاضر برآنست که با استناد بر نقش انقلاب اسلامی ایران در منطقه جنوب غرب آسیا به این سوال پاسخ دهد که چگونه ابعاد استراتژی بازدارندگی محور مقاومت اسلامی بر امنیت رژیم صهیونیستی تاثیر گذاشته و در نهایت این امر منجر به نابودی آن رژیم میشود؟ نتایج تحقیق نشان میدهد

که افزایش قدرت ایدئولوژیکی و بازدارندگی استراتژیکی در کنار همگرایی سیاسی و نظری گروه های محور مقاومت اسلامی با تکیه بر توانمندی های منطقه ای جمهوری اسلامی، ابعاد بحران و تزلزل روز افزون رژیم صهیونیستی در برابر عملیات مقاومت اسلامی و مردم فلسطین را شاهد خواهیم بود. این مقاله به روش توصیفی-تحلیلی با استناد بر منابع علمی جمع آوری و ارائه شده است.

کلید واژه ها: محور مقاومت، رژیم صهیونیستی، مقاومت اسلامی

[1]- دانشجو کارشناسی ارشد علوم سیاسی و روابط بین الملل، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه علوم تحقیقات، آزاد اسلامی، اهواز، خوزستان، جمهوری اسلامی ایران.

[2]- دانشجو کارشناسی ارشد علوم اقتصادی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، جمهوری اسلامی ایران.